Dit document vormt slechts een documentatiehulpmiddel en verschijnt buiten de verantwoordelijkheid van de instellingen

►**B**

RICHTLIJN 2002/60/EG VAN DE RAAD

van 27 juni 2002

houdende vaststelling van specifieke bepalingen voor de bestrijding van Afrikaanse varkenspest en houdende wijziging van Richtlijn 92/119/EEG met betrekking tot besmettelijke varkensverlamming (Teschenerziekte) en Afrikaanse varkenspest

(Voor de EER relevante tekst)

(PB L 192 van 20.7.2002, blz. 27)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
►**M1**	Beschikking van de Commissie van 5 december 2006	L 346	41	9.12.2006
►**M2**	Richtlijn 2006/104/EG van de Raad van 20 november 2006	L 363	352	20.12.2006
►**M3**	Beschikking 2007/729/EG van de Commissie van 7 november 2007	L 294	26	13.11.2007

Gewijzigd bij:

►**A1**	Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond	L 236	33	23.9.2003

▼B

RICHTLIJN 2002/60/EG VAN DE RAAD

van 27 juni 2002

houdende vaststelling van specifieke bepalingen voor de bestrijding van Afrikaanse varkenspest en houdende wijziging van Richtlijn 92/119/EEG met betrekking tot besmettelijke varkensverlamming (Teschenerziekte) en Afrikaanse varkenspest

(Voor de EER relevante tekst)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 92/119/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van algemene communautaire maatregelen voor de bestrijding van bepaalde dierziekten en van specifieke maatregelen ten aanzien van de vesiculaire varkensziekte ([1]), en met name op artikel 15 en artikel 24, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De algemene maatregelen van Richtlijn 92/119/EEG hebben ten doel de verdere verspreiding van bepaalde uit economisch oogpunt belangrijke dierziekten te voorkomen en met name de verplaatsingen van dieren en producten die de besmetting kunnen verspreiden, te controleren.

(2) Het Internationaal Bureau voor Besmettelijke Veeziekten (OIE) is door de Wereldhandelsorganisatie (WTO) erkend als technische referentie-instantie voor de diergezondheid. Het OIE heeft een lijst vastgesteld van de uit economisch oogpunt belangrijkste epizoötieën (lijst A).

(3) Het is noodzakelijk en passend dat Richtlijn 92/119/EEG van toepassing is op alle epizoötieën die zijn opgenomen in lijst A, met uitzondering van die waarvoor in de communautaire regelgeving reeds specifieke voorschriften zijn vastgesteld.

(4) Teschenerziekte staat niet meer op lijst A. Bijgevolg moet deze ziekte worden geschrapt van de lijst in bijlage I bij Richtlijn 92/119/EEG.

(5) Afrikaanse varkenspest is een uit economisch oogpunt belangrijke ziekte die in bepaalde gebieden van de Gemeenschap voorkomt en die is opgenomen in lijst A. Voor de bestrijding van deze ziekte moeten bijgevolg communautaire maatregelen worden vastgesteld.

(6) Afrikaanse varkenspest moet worden opgenomen in de lijst in bijlage I bij Richtlijn 92/119/EEG en voor de bestrijding ervan moeten er specifieke maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig artikel 15 van die richtlijn.

(7) Er moeten maatregelen worden vastgesteld voor de controle op verplaatsingen van varkens en varkensvleesproducten uit gebieden waarvoor beperkende maatregelen gelden in verband met een uitbraak van Afrikaanse varkenspest. Dergelijke maatregelen moeten afgestemd zijn op die welke op communautair niveau zijn vastgesteld voor de bestrijding van andere varkensziekten, bijvoorbeeld vesiculaire varkensziekte en klassieke varkenspest.

([1]) PB L 62 van 15.3.1993, blz. 69. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1994.

▼B

(8) Met name moet Richtlijn 2001/89/EG van de Raad van 23 oktober 2001 betreffende maatregelen van de Gemeenschap ter bestrijding van klassieke varkenspest [1] worden aangehouden als model bij de vaststelling van specifieke maatregelen voor de bestrijding van Afrikaanse varkenspest. Enkele aanpassingen zijn evenwel vereist, meer bepaald in verband met de verschillen tussen beide ziekten en omdat er vooralsnog geen vaccins voorhanden zijn; met name dient er rekening te worden gehouden met de incubatieperiode van Afrikaanse varkenspest en de mogelijkheid dat deze ziekte door vectoren wordt overgedragen.

(9) De voor de uitvoering van deze richtlijn noodzakelijke maatregelen dienen te worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [2],

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze richtlijn worden minimummaatregelen van de Gemeenschap ter bestrijding van de Afrikaanse varkenspest vastgesteld.

De Teschenerziekte wordt op grond van deze richtlijn geschrapt uit de groep van ziekten waarop de algemene, bij Richtlijn 92/119/EEG vastgestelde bestrijdingsmaatregelen van toepassing zijn.

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) „varken”: elk dier van de familie van de Suidae, inclusief wilde varkens;

b) „wild varken”: een varken dat niet op een bedrijf wordt gehouden of gefokt;

c) „bedrijf”: elk gebouw, al dan niet deel uitmakend van een landbouwbedrijf, dat gelegen is op het grondgebied van een lidstaat en waar permanent of tijdelijk varkens worden gefokt of gehouden. Slachthuizen, vervoermiddelen en omheinde gebieden waar wilde varkens worden gehouden voor de jacht, vallen niet onder deze definitie; de omvang en de structuur van die omheinde gebieden moeten zodanig zijn dat de maatregelen van artikel 5, lid 1, niet van toepassing zijn;

d) „diagnosehandboek”: het handboek voor de diagnose van Afrikaanse varkenspest, bedoeld in artikel 18, lid 3;

e) „van besmetting met het virus van Afrikaanse varkenspest verdacht varken”: elk varken of elk varkenskarkas dat klinische symptomen vertoont, waarbij post-mortemlaesies worden gevonden of dat bij overeenkomstig het diagnosehandboek uitgevoerde laboratoriumtests reacties vertoont die wijzen op de mogelijke aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest;

f) „geval van Afrikaanse varkenspest” of „met Afrikaanse varkenspest besmet varken”: elk varken of elk varkenskarkas:

[1] PB L 316 van 1.12.2001, blz. 5.
[2] PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

▼B

— waarbij klinische symptomen of post-mortemlaesies van Afrikaanse varkenspest officieel zijn bevestigd of

— waarbij de aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest officieel is bevestigd op basis van een overeenkomstig het diagnosehandboek uitgevoerd laboratoriumonderzoek;

g) „uitbraak van Afrikaanse varkenspest": een bedrijf waar een of meer gevallen van Afrikaanse varkenspest zijn geconstateerd;

h) „primaire uitbraak": een uitbraak als bedoeld in artikel 2, onder d), van Richtlijn 82/894/EEG van de Raad van 21 december 1982 inzake de melding van dierziekten in de Gemeenschap ([1]);

i) „besmet gebied": het deel van een lidstaat waar, als gevolg van de bevestiging van een of meer gevallen van Afrikaanse varkenspest bij wilde varkens, uitroeiingsmaatregelen zijn getroffen overeenkomstig artikel 15 of artikel 16;

j) „primair geval van Afrikaanse varkenspest bij wilde varkens": elk geval van Afrikaanse varkenspest dat bij wilde varkens wordt geconstateerd in een gebied waarvoor geen maatregelen zijn getroffen overeenkomstig artikel 15 of artikel 16;

k) „contactbedrijf": een bedrijf waar Afrikaanse varkenspest ingesleept kan zijn als gevolg van de ligging van het bedrijf, de verplaatsing van personen, varkens of voertuigen, of anderszins;

l) „eigenaar": elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die varkens bezit of die belast is met het houden van varkens, al dan niet tegen financiële vergoeding;

m) „bevoegde autoriteit": de bevoegde autoriteit bedoeld in artikel 2, punt 6, van Richtlijn 90/425/EEG ([2]);

n) „officiële dierenarts": de door de bevoegde autoriteit van een lidstaat aangewezen dierenarts;

o) „verwerking": één van de behandelingen van hoogrisicomateriaal in de zin van artikel 3 van Richtlijn 90/667/EEG ([3]), op zodanige wijze uitgevoerd dat elk risico van verspreiding van het virus van Afrikaanse varkenspest wordt voorkomen;

p) „doden": het doden van varkens bedoeld in artikel 2, punt 6, van Richtlijn 93/119/EEG ([4]);

q) „slachten": het slachten van varkens bedoeld in artikel 2, punt 7, van Richtlijn 93/119/EEG;

r) „vector": teek van de soort Ornithodorus erraticus.

([1]) PB L 378 van 31.12.1978, blz. 58. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/556/EG van de Commissie (PB L 235 van 19.9.2000, blz. 27).

([2]) Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinairrechtelijke en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt (PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG (PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49).

([3]) Richtlijn 90/667/EEG van de Raad van 27 november 1990 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de verwijdering en verwerking van dierlijke afvallen, voor het in de handel brengen van dierlijke afvallen en ter voorkoming van de aanwezigheid van ziekteverwekkers in diervoeders van dierlijke oorsprong (vissen daaronder begrepen) en tot wijziging van Richtlijn 90/425/EEG (PB L 363 van 27.12.1990, blz. 51). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1994.

([4]) Richtlijn 93/119/EEG van de Raad van 22 december 1993 inzake de bescherming van dieren bij het slachten of doden (PB L 340 van 31.12.1993, blz. 21).

▼B

Artikel 3

Melding van Afrikaanse varkenspest

1. De lidstaten zien erop toe dat de aanwezigheid of de vermoedelijke aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest verplicht en onmiddellijk bij de bevoegde autoriteit wordt gemeld.

2. Onverminderd de communautaire voorschriften inzake de melding van uitbraken van dierziekten, is de lidstaat op het grondgebied waarvan Afrikaanse varkenspest wordt bevestigd, ertoe gehouden:

a) overeenkomstig bijlage I de ziekte te melden en de Commissie en de andere lidstaten in kennis te stellen van:

   — de bevestigde uitbraken van Afrikaanse varkenspest op bedrijven;

   — de bevestigde gevallen van Afrikaanse varkenspest in een slachthuis of in een vervoermiddel;

   — de bevestigde primaire gevallen van Afrikaanse varkenspest bij wilde varkens;

   — de resultaten van het overeenkomstig artikel 8 uitgevoerde epizoötiologisch onderzoek;

b) de Commissie en de andere lidstaten in kennis te stellen van nieuwe bevestigde gevallen van Afrikaanse varkenspest bij wilde varkens in een met Afrikaanse varkenspest besmet gebied, overeenkomstig artikel 16, lid 3, onder a), en lid 4.

Artikel 4

Maatregelen in geval van vermoedelijke aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest op een bedrijf

1. De lidstaten zien erop toe dat, wanneer vermoed wordt dat op een bedrijf een of meer varkens met het virus van Afrikaanse varkenspest zijn besmet, de bevoegde autoriteit onmiddellijk een officieel onderzoek instelt om de aanwezigheid van die ziekte volgens de procedures van het diagnosehandboek te bevestigen of uit te sluiten.

Wanneer het bedrijf door een officiële dierenarts wordt geïnspecteerd, worden ook het register en de officiële identificatiemerktekens van de varkens, bedoeld in de artikelen 4 en 5 van Richtlijn 92/102/EEG van de Raad van 27 november 1992 met betrekking tot de identificatie en de registratie van dieren ([1]), gecontroleerd.

2. Wanneer de bevoegde autoriteit van oordeel is dat de aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest op een bedrijf niet kan worden uitgesloten, laat zij het bedrijf onmiddellijk onder officieel toezicht plaatsen en geeft zij met name opdracht om:

a) alle varkens van alle categorieën op het bedrijf te tellen en voor elke categorie aan te geven hoeveel varkens reeds ziek, dood of waarschijnlijk besmet zijn; de lijst moet worden bijgewerkt om rekening te houden met de varkens die in de betrokken periode zijn geboren en gestorven; de gegevens van de lijst moeten op verzoek worden overgelegd en mogen bij elke inspectie worden gecontroleerd;

b) alle varkens op het bedrijf op stal te houden of onder te brengen op andere plaatsen waar zij kunnen worden geïsoleerd;

c) te verbieden dat varkens in of uit het bedrijf worden gebracht; de bevoegde autoriteit kan, indien nodig, bepalen dat ook andere diersoorten het bedrijf niet mogen verlaten, en eisen dat de nodige maat-

([1]) PB L 355 van 5.12.1992, blz. 32. Richtlijn gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1994.

▼B

regelen worden uitgevoerd om knaagdieren en insecten te vernietigen;

d) te verbieden dat varkenskarkassen het bedrijf verlaten zonder toestemming van de bevoegde autoriteit;

e) te verbieden dat vlees, varkensvleesproducten, sperma, eicellen en embryo's van varkens, diervoeders, gereedschap, materiaal en afvallen, waarmee Afrikaanse varkenspest kan worden overgebracht, buiten het bedrijf worden gebracht zonder dat de bevoegde autoriteit daarvoor toestemming heeft gegeven; vlees, varkensvleesproducten, sperma, eicellen en embryo's mogen het bedrijf niet verlaten om in het intracommunautaire verkeer te worden gebracht;

f) voor het verkeer van personen van en naar het bedrijf de schriftelijke toestemming van de bevoegde autoriteit te eisen;

g) voor de toegang tot of het verlaten van het bedrijf van voertuigen de schriftelijke toestemming van de bevoegde autoriteit te eisen;

h) adequate ontsmettingsmiddelen te gebruiken bij de in- en uitgangen van de varkensstallen en van het bedrijf; al wie een varkensbedrijf binnenkomt of verlaat dient adequate hygiënemaatregelen in acht te nemen om het risico van verspreiding van het virus van Afrikaanse varkenspest zo veel mogelijk te beperken. Bovendien moeten alle vervoermiddelen grondig worden ontsmet voordat zij het bedrijf verlaten;

i) een epizoötiologisch onderzoek te laten verrichten overeenkomstig artikel 8.

3. Wanneer zulks op grond van de epizoötiologische situatie vereist is, kan de bevoegde autoriteit:

a) de in artikel 5, lid 1, bedoelde maatregelen toepassen voor het in lid 2 van het onderhavige artikel bedoelde bedrijf; wanneer de bevoegde autoriteit evenwel van oordeel is dat zulks op grond van de situatie verantwoord is, kan zij de toepassing van deze maatregelen beperken tot de varkens die ervan verdacht worden besmet of verontreinigd te zijn met het virus van Afrikaanse varkenspest en tot dat deel van het bedrijf waar die varkens worden gehouden, op voorwaarde dat deze varkens wat huisvesting, verzorging en voeding betreft volledig gescheiden zijn van de andere varkens op het bedrijf. In elk geval moet er, wanneer de varkens worden gedood, een voldoende aantal monsters worden genomen om de aanwezigheid van het virus van Afrikaanse varkenspest overeenkomstig het diagnosehandboek te kunnen bevestigen of uitsluiten;

b) een tijdelijke-controlegebied instellen rond het in lid 2 bedoelde bedrijf; de in de leden 1 en 2 genoemde maatregelen zijn geheel of gedeeltelijk op de varkensbedrijven in dat gebied van toepassing.

4. De op grond van lid 2 vastgestelde maatregelen worden pas ingetrokken wanneer besmetting met Afrikaanse varkenspest officieel is uitgesloten.

Artikel 5

Maatregelen in geval van bevestigde aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest op een bedrijf

1. De lidstaten zien erop toe dat, wanneer de aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest op een bedrijf officieel bevestigd wordt, de bevoegde autoriteit ter aanvulling van de in artikel 4, lid 2, bedoelde maatregelen, opdracht geeft om:

a) alle varkens op het bedrijf onverwijld onder officieel toezicht te doden, waarbij elk risico van verspreiding van het virus van Afrikaanse varkenspest zowel tijdens het vervoer als tijdens het doden moet worden voorkomen;

▼B

b) bij de varkens die worden gedood, een voldoende aantal monsters te nemen overeenkomstig het diagnosehandboek om te kunnen bepalen op welke wijze het virus van Afrikaanse varkenspest op het bedrijf is binnengebracht en hoelang de besmetting reeds op het bedrijf aanwezig was voordat de ziekte is gemeld;

c) de karkassen van de gestorven of gedode varkens onder officieel toezicht te verwerken;

d) het vlees van alle varkens die zijn geslacht in de periode tussen de vermoedelijke insleep van de ziekte op het bedrijf en de toepassing van de officiële maatregelen, op te sporen en onder officieel toezicht te verwerken;

e) sperma, eicellen en embryo's van varkens, die op het bedrijf zijn verzameld in de periode tussen de vermoedelijke insleep van de ziekte op het bedrijf en de aanneming van de officiële maatregelen, op te sporen en onder officieel toezicht te vernietigen, waarbij elk risico van verspreiding van het virus van Afrikaanse varkenspest moet worden voorkomen;

f) alle mogelijk besmette stoffen en afvallen, zoals diervoeders, te verwerken; al het materiaal voor eenmalig gebruik dat besmet kan zijn, met name het materiaal dat voor het doden gebruikt is, moet worden vernietigd; deze maatregelen moeten volgens de instructies van de officiële dierenarts worden uitgevoerd;

g) nadat de varkens zijn geruimd, alle gebouwen waarin de varkens waren ondergebracht, alle voertuigen waarmee de varkens of de karkassen ervan zijn vervoerd, en alle materieel, strooisel, mest en gier, die verontreinigd kunnen zijn, te reinigen en, zo nodig, van insecten te ontdoen, te ontsmetten of overeenkomstig artikel 12 te behandelen;

h) wanneer het gaat om een primaire ziekte-uitbraak, het virusisolaat van Afrikaanse varkenspest te onderwerpen aan de in het diagnosehandboek vastgestelde laboratoriumtest om het genetische type te kunnen bepalen;

i) een epizoötiologisch onderzoek uit te voeren overeenkomstig artikel 8.

2. Wanneer een uitbraak is bevestigd in een laboratorium, een dierentuin, een wildpark of een omheind gebied waar varkens worden gehouden voor wetenschappelijke doeleinden of in verband met de bescherming van de soort of van zeldzame rassen, kan de betrokken lidstaat besluiten dat van de in lid 1, onder a) en e), vastgestelde bepalingen mag worden afgeweken, op voorwaarde dat de fundamentele belangen van de Gemeenschap niet in gevaar komen.

Dat besluit dient onmiddellijk aan de Commissie te worden gemeld.

In alle gevallen moet de Commissie de situatie met de betrokken lidstaat onmiddellijk en in het Permanent Veterinair Comité zo spoedig mogelijk opnieuw bezien. Indien nodig, worden volgens de in artikel 24, lid 2, bedoelde proceduremaatregelen vastgesteld om verspreiding van de ziekte te voorkomen.

Artikel 6

Maatregelen in geval van bevestigde aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest op bedrijven met verschillende productie-eenheden

1. Wanneer de aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest wordt bevestigd op een bedrijf dat uit twee of meer afzonderlijke productie-eenheden bestaat, kan de bevoegde autoriteit, teneinde het afmesten van varkens op de gezonde varkensproductie-eenheden mogelijk te maken, beslissen ten aanzien van die eenheden een afwijking van artikel 5, lid 1, onder a), toe te staan, op voorwaarde dat de officiële dierenarts

▼B

heeft bevestigd dat de structuur en de omvang van, alsmede de afstand tussen deze productie-eenheden en de daar uitgevoerde verrichtingen van zodanige aard zijn dat de productie-eenheden, op het vlak van huisvesting, verzorging en voedering, volledig gescheiden zijn, zodat het virus zich niet van de ene productie-eenheid naar de andere kan verspreiden.

2. Wanneer van de in lid 1 bedoelde afwijking gebruik wordt gemaakt, stellen de lidstaten de daarvoor vereiste uitvoeringsbepalingen vast met inachtneming van de veterinairrechtelijke garanties die kunnen worden gegeven.

3. De lidstaten die gebruikmaken van deze afwijking, stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis. In alle gevallen dient de Commissie de situatie met de betrokken lidstaat onmiddellijk en in het Permanent Veterinair Comité zo spoedig mogelijk opnieuw te bezien. Indien nodig, worden volgens de in artikel 24, lid 2, bedoelde procedure maatregelen vastgesteld om verspreiding van de ziekte te voorkomen.

Artikel 7

Maatregelen op contactbedrijven

1. Een bedrijf wordt als contactbedrijf erkend, wanneer de officiële dierenarts vaststelt of, op basis van het epizoötiologisch onderzoek overeenkomstig artikel 8, van oordeel is dat Afrikaanse varkenspest kan zijn ingesleept van andere bedrijven naar een bedrijf als bedoeld in artikel 4 of artikel 5, of van het bedrijf bedoeld in artikel 4 of artikel 5 naar een ander bedrijf.

Artikel 4 is dan van toepassing op die contactbedrijven, totdat de aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest officieel is uitgesloten.

2. De bevoegde autoriteit past de in artikel 5, lid 1, vastgelegde maatregelen toe op de in lid 1 bedoelde contactbedrijven, indien dat op grond van de epizoötiologische situatie vereist is.

Wanneer de varkens worden gedood, wordt er overeenkomstig het diagnosehandboek een voldoende aantal monsters genomen om de aanwezigheid van het virus van Afrikaanse varkenspest op het betrokken bedrijf te kunnen bevestigen of uitsluiten.

Artikel 8

Epizoötiologisch onderzoek

De lidstaten zien erop toe dat het epizoötiologisch onderzoek in verband met een vermoedelijke besmetting met of een uitbraak van Afrikaanse varkenspest, wordt uitgevoerd op basis van vragenlijsten die in het kader van de in artikel 21 bedoelde rampenplannen zijn opgesteld.

Dat epizoötiologisch onderzoek heeft ten minste betrekking op:

a) de periode waarin het virus van Afrikaanse varkenspest op het bedrijf aanwezig kan zijn geweest vóórdat de ziekte gemeld of vermoed werd;

b) de mogelijke oorsprong van Afrikaanse varkenspest op het bedrijf en de identificatie van andere bedrijven met varkens die door dezelfde bron besmet of verontreinigd kunnen zijn;

c) het verkeer van personen, voertuigen, varkens, karkassen, sperma, vlees of materiaal waarmee het virus van en naar het betrokken bedrijf kan zijn versleept;

d) de mogelijkheid dat vectoren of wilde varkens de verspreiding van de ziekte veroorzaakt hebben.

▼B

Indien uit de resultaten van het onderzoek blijkt dat de Afrikaanse varkenspest van of naar bedrijven in andere lidstaten kan zijn verspreid, moeten de Commissie en de betrokken lidstaten daarvan onmiddellijk in kennis worden gesteld.

Artikel 9

Instelling van beschermingsgebieden en toezichtsgebieden

1. Zodra de diagnose van Afrikaanse varkenspest bij varkens op een bedrijf officieel is bevestigd, stelt de bevoegde autoriteit een beschermingsgebied in met een straal van ten minste 3 km en een toezichtsgebied met een straal van ten minste 10 km rond de plaats waar de uitbraak zich heeft voorgedaan.

In de beschermingsgebieden en de toezichtsgebieden gelden de in artikel 10, respectievelijk artikel 11 vastgestelde maatregelen.

2. Bij de instelling van de gebieden houdt de bevoegde autoriteit rekening met:

a) de resultaten van het overeenkomstig artikel 8 verrichte epizoötiologisch onderzoek;

b) de geografische situatie, met name de natuurlijke en de kunstmatige grenzen;

c) de ligging van en de onderlinge afstand tussen de bedrijven;

d) het patroon van de verplaatsingen van en de handel in varkens, alsmede de aanwezigheid van slachthuizen en voorzieningen voor het verwerken van karkassen;

e) de aanwezige voorzieningen en het personeel voor de controle op verplaatsingen van varkens binnen de gebieden, vooral wanneer de te doden varkens van het bedrijf van herkomst moeten worden afgevoerd.

3. Indien een gebied delen van het grondgebied van verscheidene lidstaten omvat, werken de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten samen om het gebied af te bakenen.

4. De bevoegde autoriteit neemt de nodige maatregelen, waaronder de plaatsing van duidelijk zichtbare borden en affiches en de inschakeling van de media, zoals pers en televisie, om ervoor te zorgen dat alle personen in de beschermingsgebieden en toezichtsgebieden volledig op de hoogte zijn van de aldaar geldende beperkende maatregelen als bedoeld in de artikelen 10 en 11; zij ziet erop toe dat de maatregelen naar behoren worden toegepast.

Artikel 10

Maatregelen in de ingestelde beschermingsgebieden

1. De lidstaten zien erop toe dat in het beschermingsgebied de volgende maatregelen worden toegepast:

a) alle varkensbedrijven worden zo spoedig mogelijk geïnventariseerd; nadat het beschermingsgebied is ingesteld, worden deze bedrijven binnen zeven dagen door een officiële dierenarts bezocht, die de varkens klinisch onderzoekt en het register en de identificatiemerktekens van de varkens, bedoeld in de artikelen 4 en 5 van Richtlijn 92/102/EEG, controleert;

b) de verplaatsing en het vervoer van varkens over openbare of particuliere wegen, indien nodig met uitzondering van de toegangswegen tot de bedrijven, worden verboden, tenzij de bevoegde autoriteit in verband met verplaatsingen als bedoeld onder f), daartoe toestemming geeft. Dit verbod hoeft niet te worden toegepast op de door-

▼B

voer van varkens over de weg of per trein, op voorwaarde dat de dieren niet worden uitgeladen en dat nergens halt wordt gehouden. Voor slachtvarkens van buiten het beschermingsgebied die op weg zijn naar een slachthuis in dat gebied om daar onmiddellijk te worden geslacht, kan bovendien van deze verbodsbepalingen worden afgeweken volgens de in artikel 24, lid 2, bedoelde procedure;

c) vrachtwagens en andere voertuigen en uitrusting voor het vervoer van varkens of ander vee en van mogelijk besmet materiaal (zoals karkassen, voeder, mest, drijfmest, enz.), worden na verontreiniging zo snel mogelijk gereinigd, ontsmet, indien nodig van insecten ontdaan, en behandeld overeenkomstig de in artikel 12 vastgestelde voorschriften en procedures. Vrachtwagens of voertuigen waarmee varkens zijn vervoerd, mogen het gebied niet verlaten zonder gereinigd en ontsmet te zijn en zonder dat de bevoegde autoriteit de nodige inspecties heeft verricht en opnieuw de vereiste toestemming voor het vervoer heeft gegeven;

d) andere soorten landbouwhuisdieren mogen niet zonder toestemming van de bevoegde autoriteit op een bedrijf worden binnengebracht of van een bedrijf worden afgevoerd;

e) elk geval van varkenssterfte of -ziekte op een bedrijf wordt onmiddellijk aan de bevoegde autoriteit gemeld, die overeenkomstig de in het diagnosehandboek vastgelegde procedures de nodige onderzoeken verricht;

f) varkens mogen de eerste 40 dagen na voltooiing van de voorlopige reiniging en ontsmetting van en, indien nodig insectenverdelging, op de besmette bedrijven, niet van het bedrijf waar zij worden gehouden, worden afgevoerd. Na 40 dagen kan de bevoegde autoriteit, voorzover aan lid 3 wordt voldaan, toestaan dat varkens van een bedrijf rechtstreeks worden afgevoerd naar:

   — een door de bevoegde autoriteit aangewezen slachthuis, bij voorkeur in het beschermingsgebied of het toezichtsgebied, om daar onmiddellijk te worden geslacht;

   — een verwerkingsbedrijf of een geschikte plaats waar de dieren onmiddellijk worden gedood en de karkassen onder officieel toezicht worden verwerkt;

   — onder uitzonderlijke omstandigheden, andere bedrijven in het beschermingsgebied. Lidstaten die deze bepaling toepassen, stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis in het Permanent Veterinair Comité;

g) sperma, eicellen en embryo's van varkens mogen een in een beschermingsgebied gelegen bedrijf niet verlaten;

h) al wie een varkensbedrijf binnenkomt of verlaat, dient passende hygiënemaatregelen in acht te nemen om het risico van verspreiding van het virus van Afrikaanse varkenspest zoveel mogelijk te beperken.

2. Wanneer de in lid 1 vastgestelde verbodsbepalingen gedurende meer dan 40 dagen gehandhaafd blijven in verband met nieuwe ziekte-uitbraken en daardoor moeilijkheden ontstaan op het gebied van het welzijn van dieren of het houden van de varkens, kan de bevoegde autoriteit, voorzover aan het bepaalde in lid 3 wordt voldaan en indien de eigenaar daartoe een met redenen omkleed verzoek heeft ingediend, toestaan dat varkens van een bedrijf in een beschermingsgebied rechtstreeks worden afgevoerd naar:

a) een door de bevoegde autoriteit aangewezen slachthuis, bij voorkeur in het beschermingsgebied of het toezichtsgebied, om daar onmiddellijk te worden geslacht;

b) een verwerkingsbedrijf of een geschikte plaats waar de dieren onmiddellijk worden gedood en de karkassen onder officieel toezicht worden verwerkt;

▼B

c) onder uitzonderlijke omstandigheden, andere bedrijven in het beschermingsgebied. Lidstaten die deze bepaling toepassen, stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis in het Permanent Veterinair Comité.

3. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, kan de bevoegde autoriteit toestaan dat varkens van het betrokken bedrijf worden afgevoerd, op voorwaarde dat:

a) een officiële dierenarts bij de dieren op het bedrijf, en vooral bij de te vervoeren dieren, overeenkomstig de in het diagnosehandboek vastgestelde procedures een klinisch onderzoek heeft verricht, waarbij met name de lichaamstemperatuur is gemeten, en het register en de varkensidentificatiemerktekens bedoeld in de artikelen 4 en 5 van Richtlijn 92/102/EEG, heeft gecontroleerd;

b) uit de onder a) genoemde controles en onderzoeken is gebleken dat er geen tekenen zijn van Afrikaanse varkenspest en dat aan Richtlijn 92/102/EEG wordt voldaan;

c) het vervoer plaatsvindt in door de bevoegde autoriteit verzegelde voertuigen;

d) de voertuigen en de uitrusting die bij het vervoer van de dieren gebruikt zijn, onmiddellijk na het vervoer overeenkomstig artikel 12 worden gereinigd en ontsmet;

e) bij de te slachten of te doden dieren overeenkomstig het diagnosehandboek een voldoende aantal monsters is genomen om de aanwezigheid van het virus van Afrikaanse varkenspest op de betrokken bedrijven te kunnen bevestigen of uitsluiten;

f) wanneer de varkens naar een slachthuis worden vervoerd:

— de bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor het slachthuis, in kennis wordt gesteld van het voornemen varkens naar dat slachthuis te zenden, en dat die autoriteit de verzendende bevoegde autoriteit meedeelt wanneer de varkens zijn aangekomen;

— de varkens bij aankomst in het slachthuis van andere varkens gescheiden worden gehouden en apart worden geslacht;

— de bevoegde autoriteit, bij de keuringen vóór en na het slachten in het aangewezen slachthuis, rekening houdt met mogelijke symptomen die op Afrikaanse varkenspest wijzen;

— het verse vlees dat van deze varkens is verkregen, wordt verwerkt of wordt gemerkt met een bijzonder merk als bedoeld in artikel 5 bis van Richtlijn 72/461/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake veterinairrechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees ([1]), en gescheiden wordt behandeld overeenkomstig de voorschriften van artikel 4, lid 1, onder a) i), van Richtlijn 80/215/EEG van de Raad van 22 januari 1980 inzake veterinairrechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vleesproducten ([2]). Deze behandeling moet in een door de bevoegde autoriteit aangewezen inrichting worden uitgevoerd. Vóór de verzending van het vlees naar deze inrichting moet de partij worden verzegeld, en zij moet gedurende het gehele vervoer verzegeld blijven.

4. De in het beschermingsgebied genomen maatregelen blijven ten minste van toepassing totdat:

a) de besmette bedrijven zijn gereinigd en ontsmet en indien nodig van insecten ontdaan;

([1]) PB L 302 van 31.12.1972, blz. 24. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden.

([2]) PB L 47 van 21.2.1980, blz. 4. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden.

▼B

b) bij de varkens op alle bedrijven een klinisch onderzoek en laboratoriumtests zijn uitgevoerd overeenkomstig het diagnosehandboek, met het oog op de opsporing van het virus van Afrikaanse varkenspest.

De onder b) genoemde onderzoeken en tests mogen op zijn vroegst 45 dagen na de voltooiing van de voorlopige reiniging en ontsmetting van en, indien nodig insectenverdelging, op de besmette bedrijven worden uitgevoerd.

5. In afwijking evenwel van lid 1, onder f), en de leden 2 en 4, kunnen de daarin genoemde termijnen van 40 en 45 dagen tot 30 dagen worden ingekort, indien de lidstaten overeenkomstig het diagnosehandboek een intensief bemonsterings- en testprogramma hebben uitgevoerd om de aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest op het betreffende bedrijf te kunnen uitsluiten.

Artikel 11

Maatregelen in de ingestelde toezichtsgebieden

1. De lidstaten zien erop toe dat in de toezichtsgebieden de volgende maatregelen worden toegepast:

a) alle varkensbedrijven worden geïnventariseerd;

b) de verplaatsing en het vervoer van varkens over openbare of particuliere wegen, indien nodig met uitzondering van de toegangswegen tot de bedrijven, worden verboden, tenzij de bevoegde autoriteit daartoe toestemming geeft. Dit verbod hoeft niet te worden toegepast op de doorvoer van varkens over de weg of per trein, op voorwaarde dat de dieren niet worden uitgeladen en dat nergens halt wordt gehouden, noch op het vervoer van slachtvarkens die van buiten het toezichtsgebied worden vervoerd naar een slachthuis in dat toezichtsgebied om daar onmiddellijk te worden geslacht;

c) vrachtwagens en andere voertuigen en uitrusting voor het vervoer van varkens of ander vee of van mogelijk besmet materiaal (zoals karkassen, voeder, mest, drijfmest, enz.), worden na verontreiniging zo snel mogelijk gereinigd, ontsmet, indien nodig van insecten ontdaan, en behandeld overeenkomstig artikel 12. Vrachtwagens en voertuigen waarmee varkens zijn vervoerd, mogen het gebied niet verlaten zonder gereinigd en ontsmet te zijn;

d) andere soorten landbouwhuisdieren mogen in de eerste zeven dagen na de instelling van het gebied niet zonder toestemming van de bevoegde autoriteit op een bedrijf worden binnengebracht of van een bedrijf worden afgevoerd;

e) elk geval van varkenssterfte of -ziekte op een bedrijf wordt onmiddellijk aan de bevoegde autoriteit gemeld, die overeenkomstig de in het diagnosehandboek vastgelegde procedures de nodige onderzoeken verricht;

f) varkens mogen de eerste 30 dagen na voltooiing van de voorlopige reiniging en ontsmetting van en, indien nodig insectenverdelging, op de besmette bedrijven, niet van het bedrijf waar zij worden gehouden, worden afgevoerd. Na 30 dagen kan de bevoegde autoriteit, voorzover aan het bepaalde in artikel 10, lid 3, wordt voldaan, toestaan dat varkens van een bedrijf rechtstreeks worden afgevoerd naar:

— een door de bevoegde autoriteit aangewezen slachthuis, bij voorkeur in het beschermingsgebied of het toezichtsgebied, om daar onmiddellijk te worden geslacht;

— een verwerkingsbedrijf of een geschikte plaats waar de varkens onmiddellijk worden gedood en de karkassen onder officieel toezicht worden verwerkt;

▼B

— onder uitzonderlijke omstandigheden, andere bedrijven in het beschermingsgebied of het toezichtsgebied. Lidstaten die deze bepaling toepassen, stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis in het Permanent Veterinair Comité.

Wanneer varkens evenwel naar een slachthuis moeten worden vervoerd, mag op verzoek van een lidstaat, vergezeld van de nodige documenten ter verantwoording, en volgens de in artikel 24, lid 2, bedoelde procedure een afwijking van artikel 10, lid 3, onder e) en f), vierde streepje, worden toegestaan, met name inzake het merken van vlees van die varkens en het latere gebruik daarvan, en inzake de bestemming van de aldus behandelde producten;

g) sperma, eicellen en embryo's van varkens mogen een in het toezichtsgebied gelegen bedrijf niet verlaten;

h) al wie een varkensbedrijf binnenkomt of verlaat, dient passende hygiënemaatregelen in acht te nemen om het risico van verspreiding van het virus van Afrikaanse varkenspest zoveel mogelijk te beperken.

2. Wanneer de in lid 1 vastgestelde verbodsbepalingen gedurende meer dan 40 dagen gehandhaafd blijven in verband met nieuwe ziekte-uitbraken en daardoor moeilijkheden ontstaan op het gebied van het welzijn van dieren of het houden van de varkens, kan de bevoegde autoriteit, voorzover aan het bepaalde in artikel 10, lid 3, wordt voldaan en indien de eigenaar een met redenen omkleed verzoek daartoe heeft ingediend, toestaan dat varkens van een bedrijf in een toezichtsgebied rechtstreeks worden afgevoerd naar:

a) een door de bevoegde autoriteit aangewezen slachthuis, bij voorkeur in het beschermingsgebied of het toezichtsgebied, om daar onmiddellijk te worden geslacht;

b) een verwerkingsbedrijf of een geschikte plaats waar de varkens onmiddellijk worden gedood en de karkassen onder officieel toezicht worden verwerkt;

c) onder uitzonderlijke omstandigheden, andere bedrijven in het beschermingsgebied of het toezichtsgebied. Lidstaten die deze bepaling toepassen, stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis in het Permanent Veterinair Comité.

3. De in het toezichtsgebied genomen maatregelen blijven ten minste van toepassing totdat:

a) de besmette bedrijven zijn gereinigd en ontsmet en indien nodig van insecten ontdaan;

b) bij de varkens op alle bedrijven een klinisch onderzoek en, indien nodig, laboratoriumtests zijn uitgevoerd overeenkomstig het diagnosehandboek, met het oog op de opsporing van het virus van Afrikaanse varkenspest.

De onder b) genoemde onderzoeken en tests mogen op zijn vroegst 40 dagen na de voltooiing van de voorlopige reiniging en ontsmetting van en, indien nodig insectenverdeling, op de besmette bedrijven worden uitgevoerd.

4. In afwijking evenwel van lid 1, onder f), en de leden 2 en 3, kunnen de in lid 1, onder f), genoemde termijnen van 30 dagen en de in de leden 2 en 3 genoemde termijnen van 40 dagen tot respectievelijk 21, 30 en 20 dagen worden ingekort, indien de lidstaten overeenkomstig het diagnosehandboek een intensief bemonsterings- en testprogramma hebben uitgevoerd om de aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest op het betreffende bedrijf te kunnen uitsluiten.

▼B

Artikel 12

Reiniging, ontsmetting en insectenverdelging

De lidstaten zien erop toe dat:

a) de te gebruiken ontsmettingsmiddelen en insecticiden alsmede de concentraties ervan officieel door de bevoegde autoriteit worden goedgekeurd;

b) de reinigings- en ontsmettingswerkzaamheden, en, indien nodig, insectenverdelgingswerkzaamheden onder officieel toezicht worden uitgevoerd overeenkomstig

— de instructies van de officiële dierenarts, en

— de in bijlage II vastgestelde beginselen en procedures.

Artikel 13

Herbevolking van varkensbedrijven na een ziekte-uitbraak

1. Op zijn vroegst 40 dagen na de voltooiing, op het betrokken bedrijf, van de reinigings- en ontsmettingswerkzaamheden en, indien nodig, insectenverdelgingswerkzaamheden overeenkomstig de leden 2 tot en met 5, mogen weer varkens op een bedrijf als bedoeld in artikel 5 worden binnengebracht.

2. Bij het weer binnenbrengen van varkens dient rekening te worden gehouden met het bedrijfstype en dient een van de in de leden 3 en 4 vastgestelde procedures te worden gevolgd.

3. Op bedrijven waar de ziekte niet in verband is gebracht met vectoren, is onderstaande procedure van toepassing:

a) voor bedrijven in de open lucht worden in eerste instantie verklikkervarkens binnengebracht die op antistoffen tegen het virus van Afrikaanse varkenspest zijn gecontroleerd en negatief zijn bevonden of die van bedrijven komen waarvoor geen beperkende maatregelen in verband met Afrikaanse varkenspest zijn vastgesteld. De verklikkervarkens worden overeenkomstig de voorschriften van de bevoegde autoriteit verdeeld over het hele besmette bedrijf en worden na 45 dagen overeenkomstig het diagnosehandboek bemonsterd en op antistoffen gecontroleerd. Geen enkel varken mag het bedrijf verlaten voordat het serologisch onderzoek negatief is gebleken; wanneer bij geen enkel varken antistoffen tegen het virus van Afrikaanse varkenspest worden gevonden, mogen er weer varkens worden binnengebracht;

b) op alle andere houderijsystemen worden er weer varkens binnengebracht overeenkomstig het bepaalde onder a) of worden alle varkens ineens binnengebracht, op voorwaarde dat:

— alle varkens binnen een periode van 20 dagen aankomen en afkomstig zijn van bedrijven waarvoor geen beperkende maatregelen in verband met Afrikaanse varkenspest zijn vastgesteld;

— bij de varkens in het nieuwe beslag een serologisch onderzoek wordt verricht overeenkomstig het diagnosehandboek. De bemonstering voor dat onderzoek wordt op zijn vroegst 45 dagen na aankomst van de laatste varkens uitgevoerd;

— geen enkel varken het bedrijf verlaat voordat het serologisch onderzoek negatief is gebleken.

4. Op bedrijven waar de ziekte in verband is gebracht met vectoren, mogen pas na ten minste zes jaar weer dieren worden binnengebracht, tenzij

a) er specifieke werkzaamheden om de vector uit te roeien in de gebouwen en op de plaatsen waar varkens moeten worden gehouden of

▼B

met de vector in contact kunnen komen, onder officieel toezicht met goed gevolg zijn uitgevoerd, dan wel

b) kan worden aangetoond dat de vector niet langer een significant gevaar voor overdracht van Afrikaanse varkenspest inhoudt.

Daarna zijn de in lid 3, onder a), vastgestelde maatregelen van toepassing.

Bovendien mag, nadat het beslag weer voltallig is, geen enkel varken het bedrijf verlaten totdat de varkens negatief hebben gereageerd op nieuwe serologische tests op Afrikaanse varkenspest, die overeenkomstig het diagnosehandboek zijn uitgevoerd op monsters die bij de varkens op het bedrijf zijn genomen op zijn vroegst 60 dagen nadat het laatste varken is binnengebracht.

5. Wanneer de ziekte evenwel niet in verband is gebracht met vectoren, kan de bevoegde autoriteit, vanaf zes maanden na de voltooiing van de reiniging en ontsmetting van het bedrijf en met inachtneming van de epizoötiologische situatie, toestaan dat van lid 3 wordt afgeweken.

6. Andere soorten landbouwhuisdieren dan varkens mogen alleen weer op de in artikel 5 bedoelde bedrijven worden binnengebracht, indien daarvoor toestemming wordt gegeven door de bevoegde autoriteit, die rekening houdt met het daaraan verbonden gevaar voor verspreiding van de ziekte of persisteren van de vectoren.

Artikel 14

Maatregelen in geval van vermoedelijke en bevestigde aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest in een slachthuis of een vervoermiddel

1. De lidstaten zien erop toe dat de bevoegde autoriteit wanneer in een slachthuis of een vervoermiddel de aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest wordt vermoed, onmiddellijk een officieel onderzoek instelt om de aanwezigheid van de ziekte volgens de procedures van het diagnosehandboek te bevestigen of uit te sluiten.

2. Wanneer een geval van Afrikaanse varkenspest in een slachthuis of een vervoermiddel wordt vastgesteld, ziet de bevoegde autoriteit erop toe dat:

a) alle vatbare dieren in het slachthuis of in het vervoermiddel onverwijld worden gedood;

b) de karkassen, slachtafvallen en andere afvallen van mogelijk besmette en verontreinigde varkens onder officieel toezicht worden verwerkt;

c) de gebouwen en de uitrusting, inclusief de voertuigen, onder toezicht van de officiële dierenarts overeenkomstig artikel 12 gereinigd, ontsmet en, indien nodig, van insecten ontdaan worden;

d) mutatis mutandis overeenkomstig artikel 8 een epizoötiologisch onderzoek wordt uitgevoerd;

e) het virusisolaat van Afrikaanse varkenspest wordt onderworpen aan de in het diagnosehandboek vastgestelde laboratoriumprocedure om het genetische type van het virus te bepalen;

f) de in artikel 7 bedoelde maatregelen worden toegepast op het bedrijf van herkomst van de besmette varkens of karkassen en op de andere contactbedrijven. Tenzij het epizoötiologisch onderzoek anders voorschrijft, worden de in artikel 5, lid 1, vastgestelde maatregelen op het bedrijf van herkomst van de besmette varkens of karkassen uitgevoerd;

g) op zijn vroegst 24 uur na de voltooiing van de overeenkomstig artikel 12 uitgevoerde reinigings- en ontsmettingswerkzaamheden en, indien nodig, insectenverdelgingswerkzaamheden weer slachtvar-

▼B

kens het slachthuis worden binnengebracht of de vervoermiddelen opnieuw worden gebruikt.

Artikel 15

Maatregelen in geval van vermoedelijke en van bevestigde aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest bij wilde varkens

1. Zodra de bevoegde autoriteit van een lidstaat ervan in kennis is gesteld dat wilde varkens vermoedelijk met Afrikaanse varkenspest zijn besmet, neemt zij de nodige maatregelen om dat vermoeden te bevestigen of te weerleggen, waarbij de eigenaren van varkens en de jagers van de situatie op de hoogte worden gebracht en alle geschoten en alle dood aangetroffen wilde varkens worden onderzocht, met name aan de hand van laboratoriumtests.

2. Zodra een primair geval van Afrikaanse varkenspest bij wilde varkens is bevestigd, neemt de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat onverwijld de volgende maatregelen om de verspreiding van de ziekte te beperken:

a) zij richt een groep van deskundigen op, bestaande uit dierenartsen, jagers, wildbiologen en epizoötiologen. De groep van deskundigen verleent de bevoegde autoriteit bijstand bij:

   — de bestudering van de epizoötiologische situatie en de afbakening van het besmette gebied overeenkomstig artikel 16, lid 3, onder b);

   — de vaststelling van passende maatregelen die in het besmette gebied moeten worden toegepast ter aanvulling van de onder b) en c) genoemde maatregelen; de maatregelen kunnen met name bestaan uit het schorsen van de jacht en een verbod op het voederen van wilde varkens;

   — de opstelling van een overeenkomstig artikel 16 aan de Commissie voor te leggen uitroeiingsprogramma;

   — de uitvoering van audits om de doeltreffendheid te controleren van de maatregelen die zijn vastgesteld om Afrikaanse varkenspest in het besmette gebied uit te roeien;

b) zij plaatst de varkensbedrijven in het afgebakende besmette gebied onder officieel toezicht en geeft met name de volgende opdrachten:

   — alle categorieën varkens op alle bedrijven moeten officieel worden geïnventariseerd; de gegevens moeten door de eigenaar worden bijgehouden; de uitkomsten van de inventarisering moeten op verzoek worden overgelegd en mogen bij elke inspectie worden gecontroleerd. Voor varkensbedrijven in de open lucht mag de eerste inventarisering evenwel op basis van een raming worden verricht;

   — alle varkens op het bedrijf moeten in de eigen stal worden gehouden of op een andere plaats worden ondergebracht waar zij van wilde varkens gescheiden kunnen worden gehouden. Wilde varkens mogen geen toegang hebben tot materiaal dat vervolgens met de op het bedrijf aanwezige varkens in contact kan komen;

   — varkens mogen het bedrijf niet worden binnengebracht of van het bedrijf worden afgevoerd, tenzij de bevoegde autoriteit daartoe toestemming heeft gegeven met inachtneming van de epizoötiologische situatie;

   — bij de in- en uitgangen van de varkensstallen en van het bedrijf zelf moeten adequate ontsmettings- en, indien nodig, insectenverdelgingsmiddelen worden gebruikt;

▼B

— al wie met wilde varkens in contact komt, moet passende hygiënemaatregelen in acht nemen om het risico van verspreiding van het virus van Afrikaanse varkenspest te beperken;

— alle dode of zieke varkens met symptomen van Afrikaanse varkenspest op een bedrijf moeten op Afrikaanse varkenspest worden onderzocht;

— delen van wilde varkens (geschoten of dood gevonden), alsmede materiaal en apparatuur die met het virus van Afrikaanse varkenspest verontreinigd kunnen zijn, mogen niet op een varkensbedrijf worden binnengebracht;

— varkens en sperma, embryo's of eicellen van varkens mogen het besmette gebied niet verlaten om in het intracommunautaire verkeer te worden gebracht;

c) zij zorgt ervoor, dat alle wilde varkens die in het afgebakende besmette gebied zijn neergeschoten of dood zijn gevonden, door een officiële dierenarts worden gekeurd en op Afrikaanse varkenspest worden onderzocht, overeenkomstig het diagnosehandboek. Karkassen van positief bevonden dieren worden onder officieel toezicht verwerkt. Wanneer de tests ten aanzien van Afrikaanse varkenspest negatief uitvallen, passen de lidstaten de maatregelen toe die zijn vastgesteld in artikel 11, lid 2, van Richtlijn 92/45/EEG van de Raad 16 juni 1992 betreffende de gezondheidsvoorschriften en veterinairrechtelijke voorschriften voor het doden van vrij wild en het in de handel brengen van vlees van vrij wild ([1]). Niet voor menselijke consumptie bestemde delen worden onder officieel toezicht verwerkt;

d) zij ziet erop toe dat het virusisolaat van Afrikaanse varkenspest aan het in het diagnosehandboek omschreven laboratoriumonderzoek wordt onderworpen, om het genetische type van het virus te bepalen.

3. Wanneer zich een geval van Afrikaanse varkenspest heeft voorgedaan bij wilde varkens in een gebied van een lidstaat dat in de nabijheid ligt van het grondgebied van een andere lidstaat, dienen de betrokken lidstaten samen te werken bij de vaststelling van maatregelen ter bestrijding van de ziekte.

Artikel 16

Programma's voor de uitroeiing van Afrikaanse varkenspest bij een populatie wilde varkens

1. Onverminderd de in artikel 15 vastgestelde maatregelen, dienen de lidstaten binnen 90 dagen na de bevestiging van een primair geval van Afrikaanse varkenspest bij wilde varkens bij de Commissie schriftelijk een programma in met de maatregelen die zijn genomen om de ziekte uit te roeien in het gebied dat als besmet is aangemerkt, en met de maatregelen die zijn genomen op de bedrijven in dat gebied.

De Commissie onderzoekt het programma om na te gaan of het beoogde doel kan worden bereikt. Het programma wordt, eventueel met wijzigingen, volgens de in artikel 24, lid 2, bedoelde procedure goedgekeurd.

Het programma kan later worden gewijzigd of aangevuld in verband met de ontwikkeling van de situatie.

Indien die wijzigingen betrekking hebben op een aanpassing van het besmette gebied, ziet de lidstaat erop toe dat de Commissie en de andere lidstaten onverwijld van die wijzigingen in kennis worden gesteld.

Indien die wijzigingen evenwel betrekking hebben op andere bepalingen van het programma, dient de lidstaat het gewijzigde programma bij de

([1]) PB L 268 van 14.9.1992, blz. 35. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/79/EG (PB L 24 van 30.1.1998, blz. 31).

▼B

Commissie in voor onderzoek en eventuele goedkeuring volgens de in artikel 24, lid 2, bedoelde procedure.

2. Nadat de in het in lid 1 bedoelde programma vastgestelde maatregelen zijn goedgekeurd, vervangen zij de oorspronkelijke in artikel 15 vastgestelde maatregelen met ingang van de daarvoor in het kader van de goedkeuringsprocedure vastgestelde datum.

3. Het in lid 1 genoemde programma bevat informatie over:

a) de uitkomsten van het epizoötiologisch onderzoek en van de controles die overeenkomstig artikel 15 zijn verricht, en de geografische spreiding van de ziekte;

b) de omschrijving van de besmette gebieden binnen het grondgebied van de betrokken lidstaat. Bij de omschrijving van een besmet gebied houdt de bevoegde autoriteit rekening met:

   — de uitkomsten van het epizoötiologisch onderzoek en de geografische spreiding van de ziekte;

   — het aantal wilde varkens in het gebied;

   — de aanwezigheid van belangrijke natuurlijke of kunstmatige hindernissen voor de verplaatsingen van wilde varkens;

c) de organisatie van een nauwe samenwerking tussen biologen, jagers, jagersverenigingen, verenigingen voor natuurbehoud en veterinaire autoriteiten (diergezondheid en volksgezondheid);

d) de voorlichtingscampagne die moet worden gevoerd om de jagers beter bewust te maken van de maatregelen die zij moeten nemen in het kader van het uitroeiingsprogramma;

e) specifieke maatregelen om na te gaan in welke mate de besmetting zich onder de wilde varkens heeft verspreid, met name onderzoek van wilde varkens die door jagers zijn doodgeschoten of die dood zijn aangetroffen, en laboratoriumtests, inclusief epizoötiologisch onderzoek met toepassing van op leeftijd gebaseerde stratificatie;

f) de door de jagers in acht te nemen voorwaarden om verspreiding van de ziekte te voorkomen;

g) de methode om doodgeschoten of dood aangetroffen wilde varkens op te ruimen; de methode moet gebaseerd zijn op:

   — verwerking onder officieel toezicht; of

   — keuring door een officiële dierenarts en laboratoriumtests als omschreven in het diagnosehandboek. Karkassen van positief bevonden dieren worden onder officieel toezicht verwerkt. Wanneer de tests negatief uitvallen ten aanzien van Afrikaanse varkenspest, passen de lidstaten de in artikel 11, lid 2, van Richtlijn 92/45/EEG vastgestelde maatregelen toe. Niet voor menselijke consumptie bestemde delen worden onder officieel toezicht verwerkt;

h) het epizoötiologisch onderzoek dat met betrekking tot elk wild varken (geschoten of dood aangetroffen) wordt verricht. Dit onderzoek omvat met name de invulling van een vragenlijst betreffende de volgende gegevens:

   — het geografische gebied waar het dier dood is aangetroffen of is neergeschoten;

   — de datum waarop het dier dood is aangetroffen of is neergeschoten;

   — de persoon die het dier dood heeft aangetroffen of heeft neergeschoten;

   — de leeftijd en het geslacht van het varken;

▼B

— indien neergeschoten: symptomen voordat het dier is neergeschoten;

— indien dood aangetroffen: de staat van het karkas;

— de uitkomsten van laboratoriumtests;

i) toezichtprogramma's en preventieve maatregelen ten aanzien van bedrijven in het afgebakende besmette gebied, en, indien nodig, in de omgeving daarvan, inclusief vervoer en verplaatsingen van dieren binnen, van en naar het gebied; deze maatregelen omvatten ten minste een verbod om varkens en sperma, embryo's en eicellen daarvan uit het besmette gebied in het intracommunautaire verkeer te brengen, en eventueel een tijdelijk verbod op het fokken van varkens en het vestigen van nieuwe bedrijven;

j) andere criteria voor het opheffen van de maatregelen;

k) de autoriteit die belast wordt met het toezicht op en de coördinatie van de diensten die voor de uitvoering van het programma verantwoordelijk zijn;

l) de informatieregeling die is ingesteld om ervoor te zorgen dat de groep van deskundigen, aangesteld overeenkomstig artikel 15, lid 2, onder a), regelmatig de resultaten van het uitroeiingsprogramma kan bestuderen;

m) de bewakingsmaatregelen die worden getroffen nadat ten minste twaalf maanden zijn verstreken sedert het laatste geval van Afrikaanse varkenspest bij wilde varkens in het afgebakende besmette gebied is bevestigd; deze bewakingsmaatregelen blijven gedurende ten minste twaalf maanden van toepassing, en omvatten ten minste de reeds overeenkomstig het bepaalde onder e), g) en h) getroffen maatregelen.

4. Om de zes maanden wordt, in het kader van het in artikel 23 bedoelde comité, bij de Commissie en bij de andere lidstaten een rapport ingediend over de epizoötiologische situatie in het afgebakende gebied en de resultaten van het uitroeiingsprogramma.

Uitvoeringsbepalingen inzake de door de lidstaten mee te delen informatie kunnen worden vastgesteld volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 17

Maatregelen om verspreiding van het virus van Afrikaanse varkenspest via vectoren te voorkomen

1. Wanneer op een bedrijf waar Afrikaanse varkenspest is bevestigd, de aanwezigheid van vectoren mogelijk is of vermoed wordt, ziet de bevoegde autoriteit erop toe dat:

a) het besmette gebouw en de omgeving op vectoren worden gecontroleerd door middel van materiële inspecties en, indien nodig, het gebruik van vallen, overeenkomstig bijlage III;

b) wanneer de aanwezigheid van vectoren wordt bevestigd:

— adequate laboratoriumtests worden uitgevoerd om de aanwezigheid van het virus van Afrikaanse varkenspest bij de vectoren te bevestigen of uit te sluiten;

— op het bedrijf en in het gebied rond het bedrijf de nodige adequate bewakings-, controle- en bestrijdingsmaatregelen worden ingesteld;

c) wanneer de aanwezigheid van vectoren wordt bevestigd, maar de bestrijding ervan in de praktijk zeer moeilijk is, gedurende ten minste zes jaar geen varkens en, zonodig, ook geen andere landbouwhuisdieren op het bedrijf worden gehouden.

▼B

2. Informatie over de toepassing van de in lid 1 vastgestelde maatregelen wordt door de betrokken lidstaat in het Permanent Veterinair Comité meegedeeld aan de Commissie en aan de andere lidstaten.

3. Verdere maatregelen voor de bewaking en bestrijding van vectoren en voor de preventie van Afrikaanse varkenspest kunnen volgens de in artikel 24, lid 2, bedoelde procedure worden vastgesteld.

Artikel 18

Diagnoseprocedures en voorschriften inzake bioveiligheid

1. De lidstaten zien erop toe dat:

a) diagnoseprocedures, bemonstering en laboratoriumtests voor de opsporing van Afrikaanse varkenspest overeenkomstig het diagnosehandboek worden uitgevoerd;

b) een nationaal laboratorium verantwoordelijk is voor de coördinatie van de diagnosenormen en -technieken in elke lidstaat, overeenkomstig bijlage IV.

2. De in bijlage IV bedoelde nationale laboratoria onderhouden contacten met het communautaire referentielaboratorium onder de in bijlage V genoemde voorwaarden. Onverminderd het bepaalde in Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied ([1]), en met name in artikel 28, worden de taken en bevoegdheden van het laboratorium vastgesteld in genoemde bijlage.

3. Om te waarborgen dat bij de diagnose van Afrikaanse varkenspest eenvormige procedures worden toegepast en dat een adequate differentiële diagnose ten opzichte van klassieke varkenspest kan worden gesteld, wordt binnen zes maanden na de datum waarop deze richtlijn in werking is getreden en volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure een handboek voor de diagnose van Afrikaanse varkenspest goedgekeurd, waarin ten minste worden vastgelegd:

a) de kwaliteitsnormen waaraan ten minste moet worden voldaan door de laboratoria voor de diagnose van Afrikaanse varkenspest, alsmede bij het vervoer van de monsters;

b) de criteria en procedures voor klinische onderzoeken en post-mortemkeuringen die worden uitgevoerd om de aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest te bevestigen of uit te sluiten;

c) de criteria en procedures die moeten worden gevolgd bij het nemen van monsters bij levende varkens of varkenskarkassen, om de aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest te bevestigen of uit te sluiten op basis van laboratoriumtests, waaronder bemonsteringsmethoden voor serologische of virologische screening in het kader van de bij deze richtlijn vastgestelde maatregelen;

d) de laboratoriumtests voor de diagnose van Afrikaanse varkenspest, inclusief criteria voor de evaluatie van de resultaten van de laboratoriumtests;

e) de laboratoriumtechnieken voor de genetische typering van virusisolaten van Afrikaanse varkenspest.

4. Teneinde de inachtneming van passende omstandigheden inzake bioveiligheid te garanderen en zodoende de diergezondheid te beschermen, mogen het virus van Afrikaanse varkenspest, het genoom en de antigenen ervan en de vaccins in het kader van onderzoek, diagnose of productie slechts gehanteerd of gebruikt worden op plaatsen, in inrichtingen en in laboratoria die door de bevoegde autoriteit zijn erkend.

([1]) PB L 224 van 18.8.1990, blz. 19. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/572/EG (PB L 203 van 28.7.2001, blz. 16).

▼B

De lijst van erkende plaatsen, inrichtingen en laboratoria wordt de Commissie uiterlijk op 1 januari 2004 meegedeeld en wordt vervolgens geregeld bijgewerkt.

5. De bijlagen IV en V en het diagnosehandboek kunnen volgens de procedure van artikel 23, lid 2, aangevuld of gewijzigd worden.

Artikel 19

Gebruik, aanmaak en verkoop van vaccins tegen Afrikaanse varkenspest

De lidstaten zien erop toe dat:

a) het gebruik van vaccins tegen Afrikaanse varkenspest wordt verboden;

b) de hantering, aanmaak, opslag, levering, distributie en verkoop van vaccins tegen Afrikaanse varkenspest op het grondgebied van de Gemeenschap onder officiële controle plaatsvinden.

Teneinde rekening te houden met de ontwikkeling van het wetenschappelijk en technisch onderzoek in verband met de vervaardiging van zo'n vaccin, legt de Commissie evenwel aan de Raad een verslag voor, dat eventueel vergezeld gaat van passende voorstellen voor de bijwerking van deze richtlijn.

Artikel 20

Communautaire controles

Deskundigen van de Commissie kunnen, voorzover dat voor een uniforme toepassing van deze richtlijn noodzakelijk is, in samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de lidstaten controles ter plaatse uitvoeren. De lidstaat op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, verleent de deskundigen alle nodige bijstand bij het uitvoeren van hun taken. De Commissie stelt de bevoegde autoriteit in kennis van het resultaat van de verrichte controles.

De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel, in het bijzonder de voorschriften betreffende de wijze van samenwerking met de nationale autoriteiten, worden volgens de procedure van artikel 23, lid 2, vastgesteld.

Artikel 21

Rampenplannen

1. Elke lidstaat stelt een rampenplan op, waarin wordt aangegeven welke nationale maatregelen in geval van een uitbraak van Afrikaanse varkenspest moeten worden uitgevoerd, rekening houdend met lokale factoren, zoals met name de varkensdichtheid, die verspreiding van de pest in de hand kunnen werken.

Het plan voorziet in de beschikbaarstelling van passende voorzieningen, apparatuur, personeel en materiaal, nodig voor een snelle en doeltreffende uitroeiing van de ziekte.

2. De criteria en voorschriften voor het opstellen van de rampenplannen staan in bijlage VI.

Deze criteria en voorschriften kunnen volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure worden gewijzigd of aangevuld om rekening te houden met de specifieke aard van Afrikaanse varkenspest en met de vooruitgang op het gebied van de ziektebestrijdingsmaatregelen.

3. De Commissie onderzoekt de plannen teneinde na te gaan of zij toereikend zijn om het gewenste doel te bereiken en stelt de betrokken lidstaat, zo nodig, voor wijzigingen aan te brengen, met name om er-

▼B

voor te zorgen dat de plannen met die van andere lidstaten verenigbaar zijn.

De, eventueel gewijzigde, plannen worden volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure goedgekeurd.

De plannen kunnen nadien volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure worden gewijzigd of aangevuld, in verband met de verdere ontwikkeling van de situatie. In elk geval dient elke lidstaat het plan om de vijf jaar bij te werken en bij de Commissie in te dienen voor goedkeuring volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 22

Ziektebestrijdingscentra en groepen van deskundigen

1. De lidstaten zorgen ervoor dat er bij het uitbreken van Afrikaanse varkenspest onmiddellijk een volledig functionerend nationaal ziektebestrijdingscentrum kan worden opgericht.

2. Het nationale ziektebestrijdingscentrum leidt en controleert de operaties van de in lid 3 bedoelde plaatselijke ziektebestrijdingscentra, en is met name verantwoordelijk voor:

a) de vaststelling van de nodige bestrijdingsmaatregelen,

b) een snelle, doeltreffende uitvoering van die maatregelen door de plaatselijke ziektebestrijdingscentra,

c) het beschikbaar stellen van personeel en andere middelen aan de plaatselijke ziektebestrijdingscentra,

d) het verstrekken van informatie aan de Commissie, de andere lidstaten, de nationale veterinaire organisaties, de nationale autoriteiten en de landbouw- en handelsorganisaties,

e) het contact met de diagnoselaboratoria,

f) het contact met de pers en andere media,

g) het contact met de politie in verband met specifieke wettelijke maatregelen.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat er bij het uitbreken van Afrikaanse varkenspest onmiddellijk een volledig functionerend plaatselijk ziektebestrijdingscentrum kan worden opgericht.

4. Bepaalde taken van het nationale ziektebestrijdingscentrum kunnen echter aan het plaatselijke ziektebestrijdingscentrum worden overgedragen dat op het in artikel 2, lid 2, onder p), van Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake veterinairrechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens ([1]) bedoelde administratieniveau of een ander niveau functioneert, op voorwaarde dat de doelstellingen van het nationale ziektebestrijdingscentrum daarbij niet in het gedrang komen.

5. De lidstaten stellen een groep van deskundigen samen die permanent operationeel is en met haar expertise de bevoegde autoriteit bijstaat om op het uitbreken van de ziekte voorbereid te zijn.

Bij het uitbreken van de ziekte helpt de groep van deskundigen de bevoegde autoriteit ten minste met

a) het epizoötiologisch onderzoek,

b) de bemonstering, het testen en het interpreteren van de resultaten van het laboratoriumonderzoek,

([1]) PB 121 van 29.7.1964, blz. 1977/64. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 535/2002 van de Commissie (PB L 80 van 23.3.2002, blz. 22).

▼B

c) het vaststellen van ziektebestrijdingsmaatregelen.

6. De lidstaten zorgen ervoor dat de nationale en de plaatselijke ziektebestrijdingscentra over voldoende personeel, voorzieningen en uitrusting, waaronder communicatiesystemen, beschikken, alsmede over een duidelijke, efficiënte bevels- en beheersstructuur waarmee de door deze richtlijn voorgeschreven ziektebestrijdingsmaatregelen snel uitgevoerd kunnen worden.

Nadere bepalingen voor personeel, voorzieningen, bevels- en beheersstructuur van de nationale en de plaatselijke ziektebestrijdingscentra en de groep van deskundigen worden in de in artikel 21 bedoelde rampenplannen vastgelegd.

7. Andere criteria en eisen aangaande de taken en plichten van de nationale en de plaatselijke ziektebestrijdingscentra en de groepen van deskundigen kunnen volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure worden vastgesteld.

Artikel 23

Normale regelgevingsprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.

De termijn bedoeld in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 24

Versnelde regelgevingsprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.

De termijn bedoeld in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG wordt vastgesteld op 15 dagen.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 25

Wijziging van bijlage I bij Richtlijn 92/119/EEG

In bijlage I bij Richtlijn 92/119/EEG wordt „Teschenerziekte” vervangen door „Afrikaanse varkenspest”.

Artikel 26

Uitvoeringsmaatregelen

1. De bijlagen I tot en met VI worden volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure gewijzigd.

2. Eventuele uitvoeringsbepalingen voor deze richtlijn kunnen worden vastgesteld volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure dan wel, indien de epizoötiologische situatie dat vereist, volgens de in artikel 24, lid 2, bedoelde procedure.

▼B

Artikel 27

Overgangsbepalingen

In afwachting van de toepassing van deze richtlijn kunnen volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure voorlopige bepalingen voor de bestrijding van Afrikaanse varkenspest worden vastgesteld.

Artikel 28

Omzetting in nationale wetgeving

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 30 juni 2003 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Zij passen die bepalingen toe met ingang van 1 juli 2003.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzingen worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 29

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 30

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

▼B

BIJLAGE I

Melding van een ziekte en andere epizoötiologische informatie die moet worden verstrekt door de lidstaat waar Afrikaanse varkenspest is bevestigd

1. Binnen 24 uur na de bevestiging van een primaire uitbraak, een primair geval bij wilde varkens of een geval in een slachthuis of een vervoermiddel, dient de betrokken lidstaat de onderstaande gegevens te melden via het „Animal Disease Notification System" dat is ingesteld overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 82/894/EEG:

   a) datum van verzending;

   b) uur van verzending;

   c) naam van de lidstaat;

   d) naam van de ziekte;

   e) volgnummer van de uitbraak of het geval;

   f) datum waarop besmetting met Afrikaanse varkenspest is vermoed;

   g) datum van bevestiging;

   h) voor de bevestiging gebruikte methoden;

   i) of de ziekte is bevestigd bij wilde varkens, of bij varkens op een bedrijf, in een slachthuis of in een vervoermiddel;

   j) de geografische locatie waar de uitbraak of het geval van Afrikaanse varkenspest is bevestigd;

   k) de toegepaste ziektebestrijdingsmaatregelen.

2. In geval van een primaire uitbraak of een geval in een slachthuis of een vervoermiddel, dient de betrokken lidstaat, afgezien van de in punt 1 genoemde gegevens, ook de onderstaande gegevens te melden:

   a) het aantal vatbare varkens in de uitbraak, het slachthuis of het vervoermiddel;

   b) het aantal dode varkens, naar categorie, op het bedrijf, in het slachthuis of in het vervoermiddel;

   c) voor elke categorie, de morbiditeit van de ziekte en het aantal varkens waarbij Afrikaanse varkenspest is bevestigd;

   d) het aantal varkens dat op de plaats van de uitbraak, in het slachthuis of in het vervoermiddel gedood is;

   e) het aantal verwerkte karkassen;

   f) in geval van een uitbraak, de afstand tot de dichtstbijgelegen varkenshouderij;

   g) indien Afrikaanse varkenspest is bevestigd in een slachthuis of een vervoermiddel, de ligging van het bedrijf of de bedrijven van herkomst van de besmette varkens of karkassen.

3. Wanneer het gaat om secundaire uitbraken, dient de in de punten 1 en 2 bedoelde informatie te worden meegedeeld binnen de in artikel 4 van Richtlijn 82/894/EEG vastgestelde termijn.

4. De betrokken lidstaat ziet erop toe dat de gegevens die overeenkomstig de punten 1, 2 en 3 moeten worden gemeld met betrekking tot een uitbraak of een geval van Afrikaanse varkenspest op een bedrijf, in een slachthuis of in een vervoermiddel, zo snel mogelijk worden gevolgd door een schriftelijk rapport aan de Commissie en de andere lidstaten waarin ten minste zijn opgenomen:

   a) de datum waarop de varkens op het bedrijf, in het slachthuis of in het vervoermiddel zijn gedood en de karkassen ervan zijn verwerkt;

   b) de resultaten van de tests die zijn verricht met de monsters die bij de gedode varkens zijn genomen;

   c) in geval van toepassing van de in artikel 6, lid 1, vastgestelde uitzonderingsbepaling, het aantal gedode en verwerkte varkens, alsmede het aantal varkens dat op een latere datum moet worden geslacht en de voor het slachten vastgestelde termijn;

▼B

d) alle inlichtingen over de oorsprong of de mogelijke oorsprong van de ziekte;

e) informatie over de controleregeling die is ingesteld om erop toe te zien dat de in de artikelen 10 en 11 vastgestelde maatregelen inzake de controle op de verplaatsingen van dieren daadwerkelijk worden toegepast;

f) in geval van een primaire uitbraak of een geval van Afrikaanse varkenspest in een slachthuis of een vervoermiddel, het genetische type van het virus dat verantwoordelijk is voor de uitbraak of voor het geval;

g) wanneer varkens zijn gedood op contactbedrijven of op bedrijven met varkens waarvan vermoed wordt dat ze met het virus van Afrikaanse varkenspest zijn besmet, informatie over:

— de datum waarop de dieren zijn gedood en het aantal varkens, naar categorie, dat op elk bedrijf is gedood;

— het epizoötiologische verband tussen de uitbraak of het geval van Afrikaanse varkenspest en elk contactbedrijf, of andere redenen op grond waarvan de aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest op elk verdacht bedrijf werd vermoed;

— de resultaten van de laboratoriumtests die zijn verricht op de monsters die genomen zijn bij de op het bedrijf gedode varkens;

ingeval varkens op contactbedrijven niet zijn gedood, moet informatie worden verstrekt over de redenen voor dat besluit.

▼B

BIJLAGE II

Beginselen en procedures voor het reinigen en ontsmetten en het behandelen met insecticiden

1. Algemene beginselen en procedures:

   a) de reinigings- en ontsmettingswerkzaamheden en de eventuele maatregelen ter vernietiging van knaagdieren en insecten met officieel toegestane producten, worden volgens de instructies van de officiële dierenarts onder officieel toezicht verricht;

   b) de te gebruiken ontsmettingsmiddelen en de concentraties daarvan moeten officieel door de bevoegde autoriteit goedgekeurd worden teneinde te garanderen dat het virus van Afrikaanse varkenspest wordt vernietigd;

   c) vóór gebruik moet regelmatig worden nagegaan of de ontsmettingsmiddelen nog doeltreffend zijn, aangezien de doeltreffendheid van bepaalde ontsmettingsmiddelen afneemt bij langdurige opslag;

   d) bij het kiezen van de ontsmettingsmiddelen en insecticiden en de te volgen procedures voor ontsmetting en insectenverdelging moet rekening worden gehouden met de aard van de gebouwen, de voertuigen en de voorwerpen die moeten worden behandeld;

   e) ontvettingsmiddelen, ontsmettingsmiddelen en insecticiden moeten onder zodanige omstandigheden worden gebruikt dat de doeltreffendheid ervan niet in het gedrang komt. Met name moet worden voldaan aan de door de producent aangegeven technische criteria, zoals druk, minimumtemperatuur en vereiste contactduur;

   f) ongeacht het gebruikte ontsmettingsmiddel zijn de volgende algemene voorschriften van toepassing:

      — strooisel en fecaliën moeten grondig met het ontsmettingsmiddel worden doordrenkt;

      — de grond, vloeren, laadplatforms en muren moeten zorgvuldig worden geschuurd en geschrobd, nadat, indien mogelijk, alle apparatuur of installaties die een doeltreffende reiniging en ontsmetting in de weg staan, zijn verwijderd of afgebroken;

      — vervolgens moet er weer een ontsmettingsmiddel worden gebruikt gedurende een bepaalde minimumperiode die is aangegeven in de instructies van de producent;

      — het voor het reinigen gebruikte water moet, overeenkomstig de instructies van de officiële dierenarts, zodanig worden verwijderd dat elk risico van verspreiding van het virus uitgesloten is;

   g) wanneer een bij het wassen gebruikte vloeistof onder druk wordt toegepast, moet worden vermeden dat reeds gereinigde delen opnieuw worden verontreinigd;

   h) uitrusting, installaties, voorwerpen of afdelingen die kunnen zijn verontreinigd, moeten worden schoongemaakt, ontsmet of vernietigd;

   i) na voltooiing van de ontsmettingswerkzaamheden moet nieuwe verontreiniging worden voorkomen;

   j) de in het kader van deze richtlijn vereiste reiniging, ontsmetting en insectenverdelging moeten worden genoteerd in het register van het bedrijf of het voertuig en wanneer een officiële goedkeuring vereist is, moet de toezichthoudende officiële dierenarts een en ander certificeren.

2. Bijzondere voorschriften inzake het reinigen en ontsmetten van besmette bedrijven:

   a) voorlopige reiniging en ontsmetting:

      — tijdens het doden van dieren moeten de nodige maatregelen worden getroffen om verspreiding van het virus van Afrikaanse varkenspest te vermijden of zoveel mogelijk te beperken. Daartoe moet met name worden voorzien in tijdelijke ontsmettingsapparatuur, beschermende kledij, douches, ontsmetting van gebruikte apparatuur, instrumenten en voorzieningen en het uitschakelen van de ventilatie;

      — de karkassen van gedode dieren moeten met een ontsmettingsmiddel worden besproeid;

▼B

— karkassen die van het bedrijf worden afgevoerd om te worden verwerkt, moeten worden vervoerd in gesloten, waterdichte recipiënten;

— zodra de varkenskarkassen zijn afgevoerd om te worden verwerkt, worden alle delen van het bedrijfsterrein waar de varkens waren gehuisvest en alle delen van andere gebouwen, van erven, enz. die tijdens het doden, het slachten of de post-mortemkeuring zijn verontreinigd, besproeid met ontsmettingsmiddelen die overeenkomstig artikel 12 zijn goedgekeurd;

— weefselresten die zijn gevallen of bloed dat is gemorst tijdens het slachten of tijdens de post-mortemkeuring en waardoor gebouwen, erven, instrumenten, enz. kunnen zijn verontreinigd, moeten zorgvuldig worden verzameld en samen met de karkassen worden verwerkt;

— het gebruikte ontsmettingsmiddel moet ten minste 24 uur op het behandelde oppervlak aanwezig blijven;

b) definitieve reiniging en ontsmetting:

— mest en gebruikt strooisel moeten overeenkomstig punt 3, onder a), verwijderd en behandeld worden;

— vet en vuil moeten van alle oppervlakken worden verwijderd door middel van een ontvettingsmiddel en vervolgens moeten de oppervlakken met water worden gespoeld;

— na het wassen met koud water, moet alles weer met een ontsmettingsmiddel worden besproeid;

— na zeven dagen moeten de gebouwen met een ontvettingsmiddel worden behandeld, met koud water worden gespoeld, met een ontsmettingsmiddel worden besproeid en opnieuw met water worden gespoeld.

3. Ontsmetting van verontreinigd strooisel, mest en drijfmest:

a) mest en gebruikt strooisel moeten worden opgestapeld om het te laten broeien, moeten worden besproeid met een ontsmettingsmiddel en gedurende ten minste 42 dagen blijven liggen, of moeten verbrand of begraven worden;

b) drijfmest moet opgeslagen blijven gedurende ten minste 60 dagen nadat voor het laatst besmet materiaal is bijgevoegd, tenzij de bevoegde autoriteiten een kortere opslagperiode toestaan voor drijfmest die volgens de instructies van een officiële dierenarts zo is behandeld dat het virus gegarandeerd is vernietigd.

4. In afwijking van de punten 1 en 2 kan de bevoegde autoriteit echter voor varkenshouderijen in de open lucht, rekening houdend met het soort houderij en de klimatologische omstandigheden, specifieke procedures voor het reinigen en ontsmetten vaststellen.

▼B

BIJLAGE III

Richtsnoeren voor het opsporen van vectoren

1. Vectoren moeten worden opgespoord in de stallen waar de varkens leven en uitrusten, alsmede de omgeving daarvan.

   Vectoren bevinden zich meestal in oude gebouwen, op plaatsen waar geen daglicht komt en waar een temperatuur en een vochtigheidsgraad heersen die voor hen gunstig zijn.

   De vectoren kunnen het best aan het einde van de lente, in de zomer of in het begin van de herfst opgespoord worden, omdat ze dan het meest actief zijn.

2. De volgende twee opsporingsmethoden moeten toegepast worden:

   a) opsporing van de vectoren, in aarde, zand of stof; met een borstel of een ander passend hulpmiddel moeten tussen de stenen (bij in baksteen gebouwde stallen) of uit de gaten en spleten in de wanden onder de dakpannen of van de stalvloer monsters genomen worden. De aarde en het zand worden, zo nodig, gezeefd. Om jonge larven op te sporen kan een vergrootglas een nuttig hulpmiddel zijn.

   b) opsporing van de vectoren met CO_2-vallen. Deze moeten gedurende enkele uren in de varkensstallen opgesteld worden, bij voorkeur 's nachts, maar in elk geval daar waar geen daglicht komt. De vallen moeten zo ontworpen zijn dat de vectoren de CO_2-bron zoveel mogelijk kunnen benaderen en niet meer naar hun schuilplaats terug kunnen.

▼B

BIJLAGE IV

De nationale laboratoria voor Afrikaanse varkenspest en hun bevoegdheden

▼M1

1. Lijst van nationale laboratoria voor Afrikaanse varkenspest:

AT	AGES: Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit GmbH — Institut für veterinärmedizinische Untersuchungen Mödling (Austrian Agency for Health and Consumer Protection-Institute for veterinary investigations Mödling) Robert Koch-Gasse 17 A-2340 Mödling Tel.: +43 (0) 505 55-38112 Fax: +43 (0) 505 55-38108 E-mail: vetmed.moedling@ages.at
BE	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
▼M2 BG	Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт „Проф. д-р Георги Павлов” Национална референтна лаборатория „Класическа и африканска чума свине” бул. „Пенчо Славейков” 15 София 1606 (National Diagnostic Veterinary Research Institute „Prof. Dr. Georgi Pavlov” National Reference Laboratory for Classical Swine Fever and African Swine Fever 15, Pencho Slaveykov Blvd. 1606 Sofia)
▼M1 CY	State Veterinary Laboratory Veterinary Services 1417 Athalassa Nicosia
▼M3 CZ	Státní veterinární ústav Jihlava Rantířovská 93 586 05 Jihlava Website: http://www.svujihlava.cz Tel.: (420) 567 14 31 11 Fax: (420) 567 14 32 62 E-mail: info@svujihlava.cz
DE	Friedrich-Loeffler-Institut Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit Boddenblick 5a 17493 Greifswald — Insel Riems Tel. (49-38351) 7-0 Fax (49-38351) 7-219 E-Mail: poststelle@fli.bund.de
DK	National Veterinary Institute, Technical University of Denmark Lindholm DK-4771 Kalvehave

▼M1

EE	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Kreutzwaldi 30, 51006 Tartu, Estonia Tel.: +372 7 386 100 Faks: + 372 7 386 102 E-post: info@vetlab.ee
ES	Centro de Investigación en Sanidad Animal INIA-CISA Carretera de Algete-El Casar, km 8, Valdeolmos E-28130 (Madrid) Tel.: +34 916 202 216/202 300 Fax: +34 916 202 247 E-mail: arias@inia.es
FI	Finnish Food Safety Authority Animal Diseases and Food Safety Research Mustialankatu 3 FI-00790 Helsinki, Finland E-mail: info@evira.fi Tel.: +358 20 772 003 (exchange) Fax: +358 20 772 4350
FR	Laboratoire d'études et de recherches avicoles, porcines et piscicoles AFSSA site de Ploufragan/Brest — LERAPP BP 53 22 440 Ploufragan
GB	Institute for Animal Health Pirbright Laboratory Ash Road Pirbright, Woking Surrey GU12 6DG E-mail: pirbright.reception@bbsrc.ac.uk
GR	Centre of Athens Veterinary Institutes 25 Neapoleos Street, GR-153 10 Agia Paraskevi Attiki Tel.: 2106010903
▼M3 HU	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ, Állategészségügyi Diagnosztikai Igazgatóság Central Agricultural Office, Veterinary Diagnostic Directorate Address: 1149 Budapest, Tábornok u. 2. Mailing Address: 1581 Budapest, 146. Pf. 2. Tel.: +36 1 460-6300 Fax: +36 1 252-5177 E-mail: titkarsag@oai.hu
▼M1 IE	Virology Division Central Veterinary Research Laboratory Department of Agriculture and Food Laboratories Backweston Campus Stacumny Lane Celbridge Co. Kildare
IT	Centro di Referenza Nazionale per le Malattie da Pestivirus e da Asfivirus c/o Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell-'Umbria e delle Marche, Via G. Salvemini n. 1, 06126 Perugia
LT	National Veterinary Laboratory (Nacionalinė veterinarijos laboratorija) J. Kairiūkščio 10 LT-08409 Vilnius

▼M1

LU	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
LV	—
MT	Institute for Animal Health Pirbright Laboratory Ash Road Pirbright, Woking Surrey GU24 ONF, UK E-mail: pirbright.reception@bbsrc.ac.uk
NL	Centraal Instituut voor DierziekteControle CIDC-Lelystad Hoofdvestiging: Houtribweg 39 Nevenvestiging: Edelhertweg 15 Postbus 2004 8203 AA Lelystad
PL	Laboratory Departement of Swine Diseases Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy Tel.: +48.81.886 30 51 Fax: +48.81.886 25 95 E-mail: sekretariat@piwet.pulawy.pl Laboratory Departament of Pathology Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy Tel.: +48.81.886 30 51 Fax: +48.81.886 25 95 E-mail: sekretariat@piwet.pulawy.pl
PT	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV) Estrada de Benfica, 701 PT-1549-011 Lisboa
▼M2 RO	Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală Strada Dr. Staicovici nr. 63, sector 5 codul 050557, București
▼M1 SE	Statens Veterinärmedicinska Anstalt Department of Virology SE-751 89 Uppsala Tel (46-18) 674000 Fax (46-18) 674467
SI	Univerza v Ljubljani Veterinarska fakulteta Nacionalni veterinarski inštitut Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
SK	Štátny veterinárny ústav, Pod dráhami 918, 960 86 Zvolen

▼B

2. De nationale laboratoria voor Afrikaanse varkenspest zien erop toe dat in elke lidstaat de laboratoriumtests met het oog op de opsporing van Afrikaanse varkenspest en de identificatie van het genetische type van virusisolaten volgens het diagnosehandboek worden uitgevoerd. Daartoe kunnen zij speciale overeenkomsten met het communautaire referentielaboratorium of met andere nationale laboratoria sluiten.

3. Elk nationaal laboratorium voor Afrikaanse varkenspest zorgt voor de coördinatie van de normen en de diagnosemethoden die door elk laboratorium van die lidstaat worden toegepast in het kader van de diagnose van Afrikaanse varkenspest. Daartoe:

▼B

a) kan het de diagnosereagentia leveren aan elk laboratorium;

b) controleert het de kwaliteit van alle diagnosereagentia die in de lidstaat worden gebruikt;

c) organiseert het geregeld vergelijkende tests;

d) bewaart het isolaten van het virus van Afrikaanse varkenspest afkomstig van in de betrokken lidstaat geconstateerde gevallen en uitbraken.

▼B

BIJLAGE V

Communautair referentielaboratorium voor Afrikaanse varkenspest

1. Het communautaire referentielaboratorium voor Afrikaanse varkenspest is het „Centro de Investigación en Sanidad Animal”, 28130 Valdeolmos, Madrid, Spanje.

2. Taken en bevoegdheden van het communautaire referentielaboratorium voor Afrikaanse varkenspest:

   a) het coördineren, in overleg met de Commissie, van de in de lidstaten toegepaste methoden voor de diagnose van Afrikaanse varkenspest, met name door:

      — het opslaan en leveren van celculturen voor diagnosedoeleinden;

      — het typeren, opslaan en leveren van virusstammen van Afrikaanse varkenspest voor gebruik bij serologisch onderzoek en bij de bereiding van antisera;

      — het leveren van gestandaardiseerde sera, geconjugeerde sera en andere referentiereagentia aan de nationale laboratoria met het oog op standaardisering van de in de lidstaten gebruikte tests en reagentia;

      — het aanleggen en instandhouden van een verzameling virussen van Afrikaanse varkenspest;

      — het geregeld organiseren van vergelijkende proeven van de diagnoseprocedures op communautair niveau;

      — het verzamelen en rangschikken van gegevens en informatie inzake de toegepaste diagnosemethoden en de resultaten van de uitgevoerde tests;

      — het karakteriseren van virusisolaten met behulp van de meest geavanceerde methoden om een beter inzicht te krijgen in de epizoötiologie van Afrikaanse varkenspest;

      — het volgen van de ontwikkelingen over de gehele wereld op het gebied van het toezicht op en de epizoötiologie en de preventie van Afrikaanse varkenspest;

      — het op peil houden van de vakkennis met betrekking tot het virus van Afrikaanse varkenspest en andere soortgelijke virussen teneinde een snelle differentiële diagnose mogelijk te maken;

   b) het treffen van de nodige maatregelen voor de opleiding en de bij- en nascholing van deskundigen op het gebied van laboratoriumdiagnose met het oog op de harmonisatie van de diagnosetechnieken;

   c) het beschikbaar stellen van getraind personeel voor noodsituaties in de Gemeenschap;

   d) het verrichten van onderzoek en, waar mogelijk, het coördineren van onderzoek dat is gericht op betere bestrijding van Afrikaanse varkenspest;

   e) het opstellen van technische protocollen betreffende de procedures om de doeltreffendheid van de ontsmettingsmiddelen tegen het virus van Afrikaanse varkenspest te toetsen.

3. De communautaire referentielaboratoria voor klassieke varkenspest en voor Afrikaanse varkenspest organiseren hun werkzaamheden op een zodanige wijze dat de vergelijkende tests die in communautair verband worden georganiseerd voor de diagnose van deze twee ziekten, op afdoende wijze worden gecoördineerd.

▼B

BIJLAGE VI

Criteria en eisen betreffende de rampenplannen

De lidstaten zien erop toe dat de rampenplannen ten minste aan onderstaande criteria en eisen voldoen:

a) Er zijn maatregelen getroffen om ervoor te zorgen dat de nodige juridische bevoegdheden bestaan om de rampenplannen uit te voeren en een snelle, efficiënte uitroeiingscampagne mogelijk te maken.

b) Er zijn maatregelen getroffen die toegang verschaffen tot noodfondsen, budgettaire middelen en financiële bronnen om alle aspecten van de bestrijding van een uitbraak van Afrikaanse varkenspest te bekostigen.

c) Er wordt een commandostructuur opgezet om te garanderen dat het besluitvormingsproces in verband met een uitbraak snel en efficiënt verloopt. Indien nodig wordt de commandostructuur onder het gezag geplaatst van een centrale eenheid voor de besluitvorming die de leiding heeft over alle ziektebestrijdingsstrategieën. Het hoofd van de veterinaire diensten maakt deel uit van die eenheid, en onderhoudt de contacten tussen de centrale eenheid voor de besluitvorming en het in artikel 22 bedoelde nationale ziektebestrijdingscentrum.

d) Er zijn maatregelen getroffen om de nodige middelen ter beschikking te stellen voor een snelle, efficiënte campagne, met inbegrip van personeel, uitrusting en laboratoriuminfrastructuur.

e) Er wordt een geactualiseerd handboek beschikbaar gesteld met een gedetailleerde, praktische en volledige beschrijving van alle procedures, instructies en bestrijdingsmaatregelen die bij het uitbreken van Afrikaanse varkenspest in acht genomen moeten worden.

f) Het personeel neemt regelmatig deel aan

   i) opleidingsacties betreffende klinische verschijnselen, epizoötiologisch onderzoek en bestrijding van Afrikaanse varkenspest;

   ii) alarmoefeningen, die ten minste tweemaal per jaar plaatsvinden;

   iii) opleidingsacties betreffende communicatietechnieken om na de uitbraak voorlichtingscampagnes over de ziekte te organiseren voor de autoriteiten, veehouders en dierenartsen.